

Phần I

Phòng khám thai bệnh viện Hùng Vương. Buổi sáng. Hoa, một thai phụ 30 tuổi, đang nóng lòng chờ đến lượt khám. Cũng tại đây, một tuần trước, vào đúng ngày dự đoán cô sẽ sinh thằng cu Bi, Hoa đã được bác sĩ Hạnh khám, làm một động tác gì đó rất đau mà bác ấy gọi là tách màng ối, sau đó bác ấy đã cho Hoa về nhà để chờ đợi đau bụng sinh tự nhiên, với lời giải thích rằng cô chưa có dấu hiệu sinh và tình trạng thai vẫn khỏe. Với Hoa, một tuần qua là cả một cực hình. Nghe theo bác sĩ Hạnh, Hoa hồi hộp và lo lắng đếm từng cử động của cu Bi, nôn nóng chờ đợi những dấu hiệu nhỏ nhất của cái ngày trọng đại, nhưng hoài công. Mỗi ngày qua đi, bước thời gian ngày càng nặng nề hơn. Hoa sợ hãi khi nghĩ đến những nguy hiểm mơ hồ đang lớn vờn quanh cu Bi.

Hoa nhớ lại lần sinh con bé Tú Ti hồi 3 năm trước. Mọi chuyện sao mà đơn giản quá. Còn tuần nữa mới đến ngày sinh mà Tú Ti đã vội đòi ra rồi. Nó vội ra đến mức mà khi vào đến phòng sinh, người ta mời bác sĩ đến chỉ kịp để nghe nó khóc inh ỏi thôi. Nghĩ cũng hay thật, 3^{kg} nào có nhẹ đâu!

Mở lại từng trang của sổ khám thai, Hoa miên man hồi tưởng lại những gì liên quan đến cu Bi. Hoa nhớ lắm, ngày mà cô nhìn thấy nó lần đầu tiên trên màn hình siêu âm. Hôm đó, bác sĩ bảo nó dài bằng hạt gạo, lại còn khẳng định ngày nó sẽ chào đời nữa. Khám nối tiếp khám, mọi chuyện xảy ra thật an lành. Cu Bi lớn lên từng tháng một, đúng chuẩn mực cần thiết, như lời bác Hạnh nói. Rồi là cảm giác nôn nóng chờ đến ngày sinh...

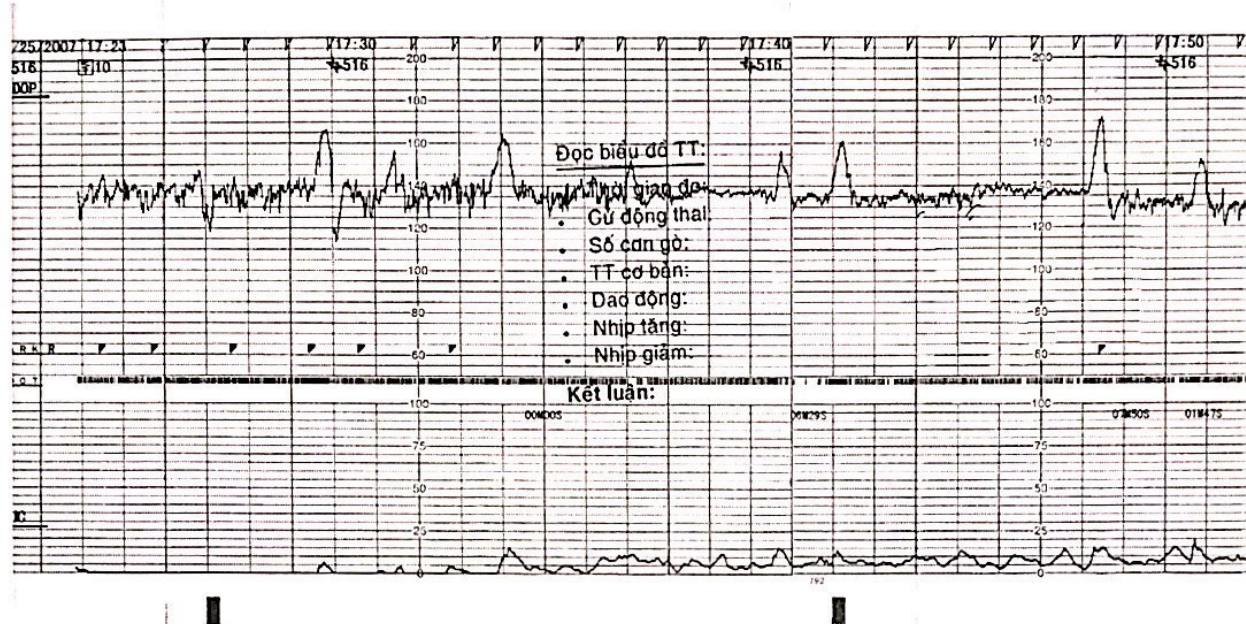
Có ai đó vỗ vai Hoa. “Chị Hoa vẫn chưa sinh à? Vào phòng khám và cho tôi xem lại nào”. Chính là bác sĩ Hạnh.

“Chị Hoa vẫn chưa có dấu sinh đâu. Vì thế, hôm nay chị sẽ được nhập viện. Nhưng trước khi nhập viện, chị sẽ còn nhiều việc để làm đấy, chị Hoa ạ”. Bác sĩ Hạnh nói với Hoa sau khi đã khám xong.

Phần I

Dung, nữ hộ sinh của phòng khám thai, nhẹ nhàng bảo Hoa lên giường nằm để ghi tim thai. Âm thanh từ quả tim của cu Bi lúc khoan lúc nhặt. Theo hướng dẫn của cô Dung, Hoa cẩn thận bấm máy mỗi khi cu Bi cựa quậy. Hoa cảm thấy yên lòng khi được tham gia theo dõi từng cử động của con...

“Hiện tại không có gì đe dọa thẳng bé đâu, chị Hoa à”. Dung vừa tháo máy ghi vừa nói với Hoa.

Rời phòng ghi tim thai, vẫn theo chỉ định của bác sĩ Hạnh, Hoa đến phòng siêu âm. Bác sĩ Hùng, sau khi thực hiện xong siêu âm, cẩn thận dặn dò Hoa rằng cô nên gặp lại bác sĩ Hạnh ngay.

Đơn thai, ngôi đầu, lưng trái. Thai có các cử động toàn thân trong quá trình khảo sát.

Các thông số sinh trắc của thai tương ứng với bách phân vị thứ 50 của tuổi thai 41 tuần vô kinh.

Nhau nhóm I, độ III. Có vài điểm vôi hóa.

Chỉ số ối AFI 5^{cm}. Độ sâu xoang ối lớn nhất 25^{mm}.

Theo lời bác sĩ Hùng, Hoa cùng mẹ vội vã quay về gặp bác sĩ Hạnh.

“Mẹ vẫn không hiểu vì sao cô Dung thì nói rằng cu Bi khỏe lắm, còn bác Hùng thì lại nói rằng có thể nó có vấn đề” Mẹ Hoa nói.

Phần I

Khoa sản bệnh. 11:00. Trước mặt Hoa là bác sĩ Vũ. Trong tay ông là sổ khám thai của Hoa.

Ông cẩn thận kiểm tra lại các dữ kiện quan trọng. “Ngày kinh cuối, xác định tuổi thai ở 3 tháng đầu, khảo sát hình thái học, diễn biến sinh trắc học... tất cả đều phù hợp với một thai 41 tuần tròn vô kinh, với tăng trưởng bình thường. Các biện pháp lượng giá sức khỏe thai cũng đã được thực hiện sáng nay với kết quả không thống nhất... Chỉ số Bishop hiện tại là 3” Vũ nhẩm tính toán.

Hoa chăm chú theo dõi nét mặt bác sĩ Vũ, rồi nói: “Tôi rất muốn biết về tình trạng của thằng cu Bi. Tôi lo lắm. Tôi phải làm gì bây giờ, mong bác sĩ hãy cho tôi biết”

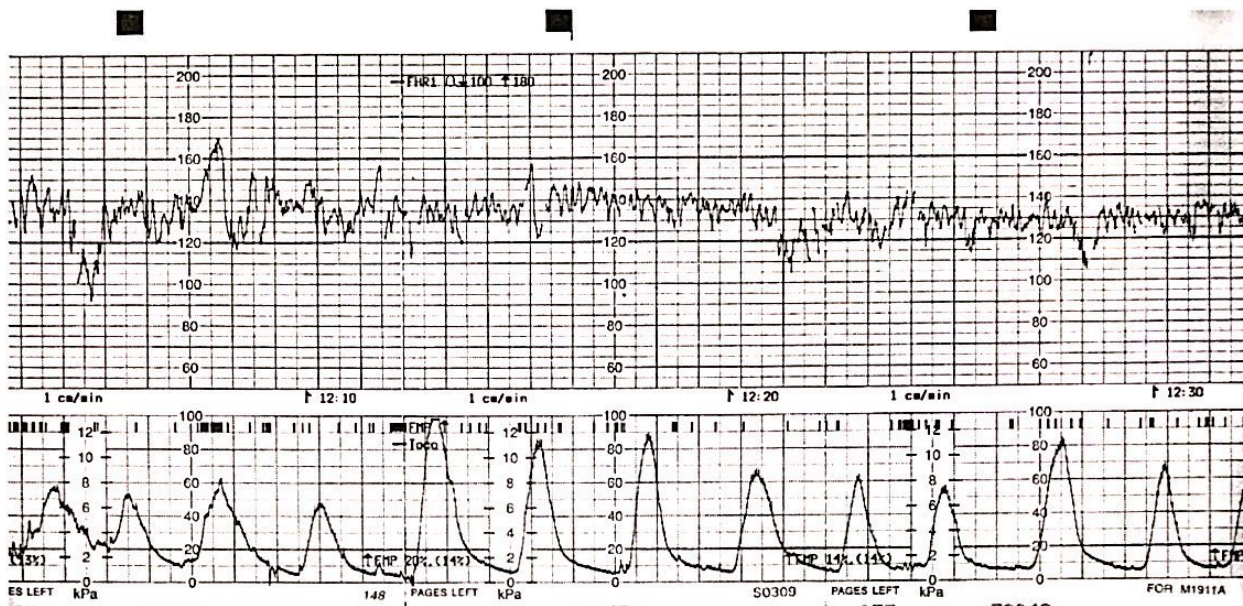
“Trước khi có quyết định, chúng tôi sẽ tiến hành đánh giá lại tình trạng sức khỏe cho con của chị một lần nữa. Chúng ta sẽ gặp lại nhau vào đầu giờ chiều” Vũ đáp, đồng thời ghi y lệnh: “Thực hiện *Oxytocin Challenge Test*” và ra khỏi phòng khám.

“Thầy ơi, liệu *Oxytocin Challenge Test* có mang cho chúng ta thông tin bổ sung nào có giá trị không?” Nghe gọi, Vũ quay lại. Câu hỏi đó là của một sinh viên năm thứ sáu.

Phần II

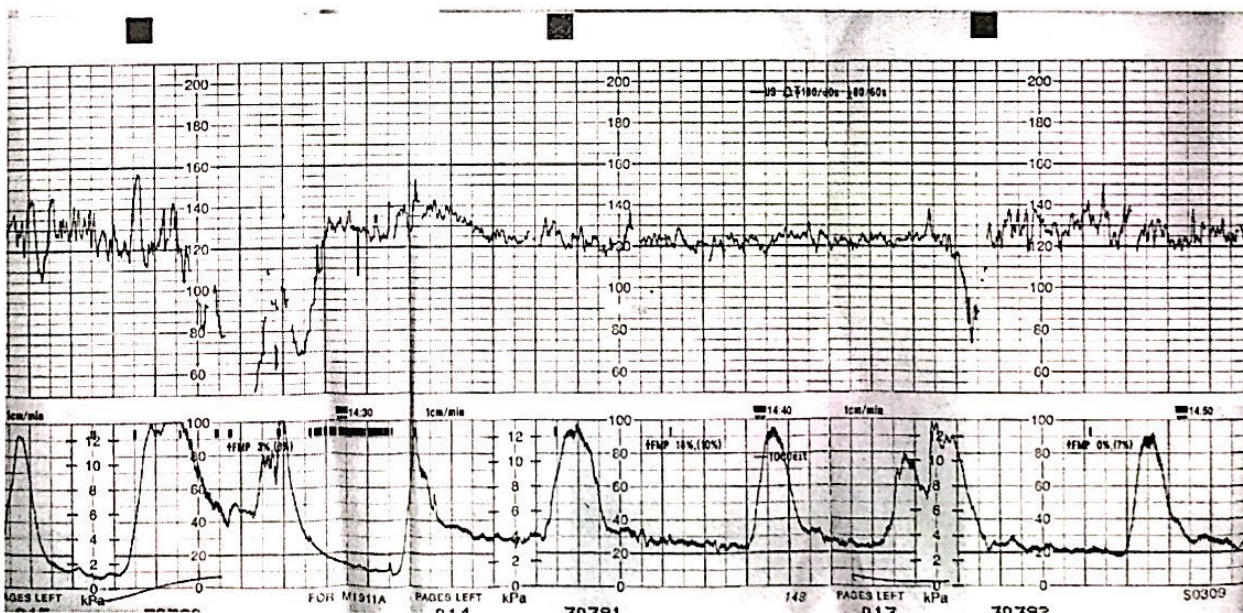
Khoa sản bệnh. 13:30. Nét mặt của Vũ tỏ ra dăm chiêu khi đọc băng ghi Oxytocin Challenge Test. Quan sát thật kỹ Vũ, Hoa thầm nghĩ không biết rằng ông ấy không hài lòng với việc làm của cô Thủy, nữ hộ sinh phụ trách chăm sóc Hoa, hay ông ấy đang lo ngại về tình trạng của cu Bi.

“Em thực hiện lại Oxytocin Challenge Test cho anh” Vũ nói với Thủy, gần như ra lệnh.

Thủy quay mặt nhìn Hoa. Vô cùng lo lắng, Hoa miễn cưỡng chấp nhận. Chưa khi nào Hoa thấy một giờ lại lâu đến thế. Cuối cùng thì việc ghi tim thai cũng chấm dứt.

Thủy trình lại cho Vũ băng ghi mới. Vũ nhìn qua băng ghi, nói “Sáng mai sẽ chấm dứt thai kỳ”

Phần II

Khoa sản bệnh. Sáng hôm sau. Bác sĩ Vũ nói với Thủy mời Hoa đến để nói chuyện.

“Chị Hoa, hôm nay thai kỳ của chị đã bước sang tuần thứ 42. Các thông tin mà chúng tôi đã thu thập được cho đến ngày hôm qua không đủ làm chúng tôi an tâm để chờ đợi thêm. Chúng tôi sẽ thực hiện việc chấm dứt thai kỳ cho chị ngày hôm nay. Tuy nhiên, điều mà chúng tôi băn khoăn là tình trạng cổ tử cung của chị rất không thuận lợi cho việc gây chuyển dạ sanh bằng thuốc”

“Như vậy là bác sĩ sẽ cho tôi mổ?” Hoa hỏi, như một phản xạ.

“Không hẳn thế đâu, chị Hoa à. Chúng tôi dự định sẽ bắt đầu bằng cách thử dùng thuốc” Vũ đáp, không giấu được vẻ lưỡng lự.

“Nếu khó khăn như thế thì có ảnh hưởng đến cu Bi không bác sĩ?” Hoa có vẻ rất hoang mang.

“Chúng tôi sẽ cố gắng không chậm trễ nếu như có tình huống bất lợi xảy ra” Vũ như muốn né tránh câu trả lời trực tiếp.

“Tôi thật sự sợ hãi, bác sĩ ạ...” Hoa kết thúc câu chuyện với bác sĩ Vũ.

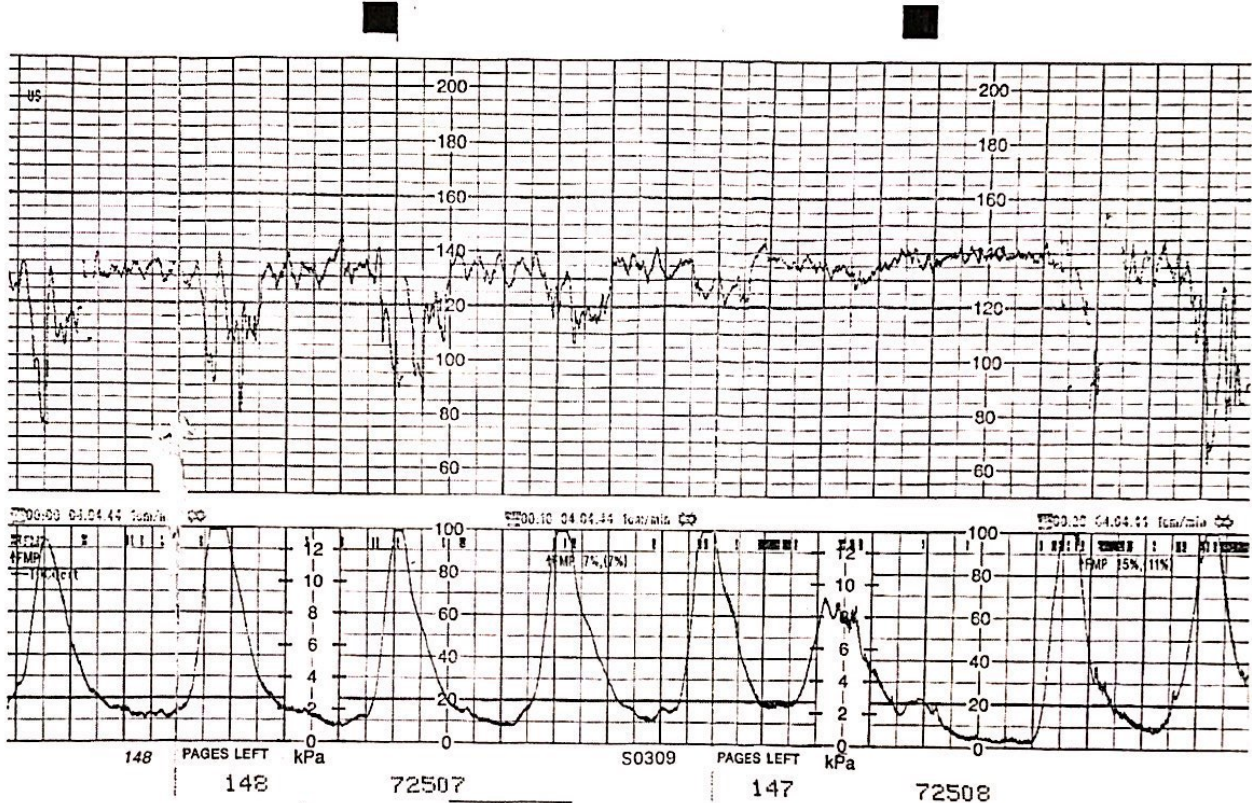
8 giờ sáng, người ta mời Hoa về giường, nói với cô rằng sẽ gây chuyển dạ cho cô bằng thuốc truyền tĩnh mạch.

Phần II

Khoa sản bệnh. 18:00.

Từ trưa, dù cảm thấy đau bụng nhiều hơn từ sau khi truyền dịch, nhưng đó không phải là mối quan tâm lớn nhất của Hoa. Tâm trạng của Hoa đang dồn hết vào cái máy mà thỉnh thoảng người ta lại trói cô vào đó để nghe tiếng tim của thằng cu Bi.

Lần này, Hoa cảm thấy có điều gì đó không như những lần trước. Cô gọi nữ hộ sinh trực. Trang đến, nhìn vào máy, xé phất ngang băng ghi và tắt tã đi tìm bác sĩ trực.

10 phút sau, Tài, một bác sĩ trẻ có mặt ở đó.

“Chúng tôi sẽ thực hiện hội chẩn để quyết định phẫu thuật mổ sanh cho chị vì hiện tại có biểu hiện của suy thai”, Tài nói thật nhanh với Hoa.

“Mong rằng cu Bi không bị sao” Hoa khóc.

Tài mời bác sĩ trưởng trực đến. Vị sói biển già xem xét băng ghi một cách cẩn thận, đọc lại hồ sơ, ngẩng đầu lên, nhìn Tài, rồi hỏi:

“Vì sao em nghĩ đến mổ sanh? Em nhận định tình huống này như thế nào? Liệu em có quá tay không?”

Tài không trả lời, quay mặt cố tránh cái nhìn của vị trưởng trực ...